

Lesninger 1. søndag i fasten (år B)

1. lesning 1 Mos 9,8–15

Guds pakt med Noah etter at han var befridd fra storflommen

Og Gud sa til Noah og hans sønner: «Nå vil jeg opprette en pakt med dere og etterkommerne deres og med hver levende skapning hos dere, både fugler og fe og alle ville dyr som er hos dere, alle som gikk ut av arken, alle dyr på jorden. Jeg oppretter min pakt med dere: Aldri mer skal alt som lever, bli utryddet av storflommens vann; aldri mer skal det komme en flom som legger jorden øde.»

Og Gud sa: «Dette er tegnet på den pakt jeg oppretter mellom meg og dere og hver levende skapning som er hos dere, for de kommende ætter i alle tider: Jeg setter min bue i skyene; og den skal være et tegn på pakten mellom meg og jorden. Når jeg samler skyer over jorden, og buen blir synlig i skyene, da vil jeg komme ihu den pakt som er mellom meg og dere og hver levende skapning. Aldri mer skal vannet bli til en storflom som ødelegger alt liv.»

Responsoriesalme Sal 25 (24),4bc–5ab. 6–7bc. 8–9

Omkved: Herre, alle dine stier er troskap og miskunn for dem som holder din pakt.

Herre, vis meg dine veier,
og lær meg dine stier.
La din sannhet lære og lede meg.
Du er min Frelser, hele dagen venter jeg på deg.

Kom ihu din godhet, din miskunn, Herre,
for den er fra evighet.
Glem min ungdoms synder,
se til meg, Herre, i din kjærlighet.

Herren er god og rettviss,
derfor viser han syndere veien.
Til sannhet leder han de små
og fører dem frem på sin vei.

2. lesning 1 Pet 3,18–22

Motstykket er dåpen, det er den som nå frelser dere

Mine kjære, Kristus led, den ene gang, for våre synders skyld; rettferdig døde han for de urettferdige, for å føre oss frem for Gud. Legemlig ble han drept, men i kraft av sin Ånd ble han oppreist til nytt liv. Det var også da han drog bort og forkyste sitt budskap for åndene i fangenskap. Dette var de som før hadde nektet lydighet, den gang i Noahs dager, da Gud så langmodig ventet, mens arken ble bygd, og noen ganske få – åtte i alt – ble frelst gjennom vannet.

Motstykket til dette i dag er dåpen, det er den som nå frelser dere. Den er jo ikke ment som et bad til å vaske av legemlig smuss, men som en god samvittighets bekjennelse til Gud, i kraft av Jesu Kristi oppstandelse, – han som er gått inn i himmelen og nå sitter ved Guds høyre hånd, mens engler, «myndigheter» og «krefter» har underkastet seg hans velde.

Evangelievers Matt 4,4b

Mennesket lever ikke av brød alene,
det lever av de ord som lyder fra Guds munn.

Evangelium Mark 1,12–15

Han ble fristet av Satan, men englene gikk ham til hånde

På den tid drev Ånden Jesus ut i ødemarken, hvor han var i førti dager og ble fristet av Satan. Han levde blant de ville dyr; men englene gikk ham til hånde.

Etter at Johannes var kastet i fengsel, kom Jesus til Galilea med evangeliet fra Gud og forkyste: «Tiden er inne, og Guds rike er nær. Vend om, og tro på Evangeliet!»